

במתנה

דפיו זהב

על מה שבזר זכאיו.

הרבנית ימימה מזרחי

בעריכת יקרת פרידמן

גיליון 274

שבועות ✧ ד' בסיון ה'תש"פ (27/5/2020)

מה הכותרת שלי?

ורות: "בטח שיש בך. אני רוצה להיות תלמידה שלך!" ונעמי לא מאמינה.

זה מאריך חיים. כמה שמרנו על הקשישים בקורונה, שלא יידבקו, שיהיו בבידוד. אבל לשמור על הקשישים פירושו לדעת שהם לא יצאו משירות התעסוקה! איך כתוב בסוף מגילת רות - **כִּי כָלֹתָךְ אֲשֶׁר אֶהְבֶּתְךָ יִלְדְתוּ**, את התינוק הזה, **וְלִכְלֹל אֶת שִׁבְתְּךָ!**⁴ את עדין כלכלית. יש עדין מה לקבל ממך. את לא אישה מיותרת.

וכשנותנים לנו תורה במתן תורה, אנחנו צריכים לעשות חסד אחד: לקבל את הילדה היפה הזו של הקב"ה ולהבין כמה טוב יהיה לנו אם נביט בה ונבין שהיא כזו מלכה.

איך מקבלים? איך מקבלים מישהו שבאמת מחכים לו?

וכאן אני נהיית גשמית. אנחנו מכינים לו אוכל מהמם. אנחנו מקשטים את הבית בפרחים. אנחנו לא נרדמים כשהוא מגיע בלילה לפני שמקבלים תורה, כי איך אפשר לישון?! מסתובבים מצד לצד. התרגשות כזו ענקית. איך אומר רב יוסף הגדול, הרוחני: "תכינו לי בשר של עֵגְלָא תְלָתָא, עגלה משולשת. לא העגל הראשון של הפרה, לא השני. השלישי, שהוא הכי רך".

"אתה? תלמיד חכם רוחני שכמותך? פשטידת עגל? מה נהיה לך?"

"אֵי לָאו הָאֵי יוֹמָא, אלמלא היום הזה, אתם יודעים כְּמָה יוֹסֵף אֵיכָא בְּשׁוּקָא - כמה 'יוסף' היו בשוק?"⁵

מה הכוונה? ביום מתן תורה את מקבלת... אותך. כי כל כך הרבה פעמים את שואלת את עצמך: אני שווה משהו? יש משהו ללמוד ממני?

⁴ רות ד', טו.

⁵ תלמוד בבלי, פסחים סח, ע"ב [תרגום הרב שטיינזלץ]: "מסופר: רב יוסף ביומא דעצרתא [ביום השבועות] אמר: "עשו לי עגל משולש, מובחר. אמר: "אם לא האי יומא דקא גרים [יום זה של חג עצרת, מתן תורה שגרים שיש תורה] — כמה יוסף יש בשוק, ורק משום חשיבות לימוד התורה נעשיתי ראש לישׂראל, וחייב אני לשמוח במיוחד ביום זה".

שבועות בפתח ואנחנו תוהות: למה עוגות? למה פרחים? למה קישוטים?

אלף פעמים נשאלתי בתום תקופת הקורונה הזו (בעזרת השם נפטרנו ממנה לשלום): "אז מה למדת, ימימה, מהתקופה הזו?" ואמרתי: למדתי איזה אושר זה שמישהו מקבל מה שאת רוצה לתת. איזה נס זה תלמידות! איזה חסד! וכמה נורא כשאין לך למי לתת את מה שאת כל כך רוצה לומר עכשיו.

על מתן תורה הקב"ה אומר: **זְכַרְתִּי לְךָ חֶסֶד נְעוּרַיִךְ אֶהְבֶּתְךָ**¹. רגע - אני גמלתי חסד עם הקב"ה? איזה חסד בדיוק? וחז"ל אומרים: לקב"ה יש בת. יפהפיה, צדיקה, חכמה. יכול להיות שאף אחד לא רוצה לקבל את הילדה הזו? היתכן שאף אחד לא רוצה ללמוד את התורה המדהימה שהיא? והוא מסתובב איתה מעם לעם והם שואלים: "אָה, מה כתוב בה? כמה היא שוקלת? כמה היא נותנת? חצי דירה? דירה מלאה?"²

ואיזו צדקת רות, גיבורת חג השבועות, כשהיא הולכת ונצמדת לאישה זקנה, נעמי, שאומרת לה: "לכי, אין לי יותר מה לתת. את לא מבינה? **הַעוֹד לִי בָנִים בְּמַעֲיָי**³ עבורך?"

¹ ירמיהו ב', ב.

² מכילתא דרבי ישמעאל כ, ב: "באותה שעה נכנסו כל מלכי אומות העולם אצל בלעם הרשע וכו', וכיון ששמעו מפיו הדבר — פנו כלם והלכו איש איש למקומו. ולפיכך נתבעו אומות העולם, כדי שלא ליתן פתחון פה להם כלפי שכינה, לומר "אלו נתבענו כבר קיבלנו עלינו". הרי שנתבעו — ולא קבלו עליהם! [...] ונגלה על בני עשו הרשע ואומר להם: "מקבלים אתם את התורה?" אמרו לו: "מה כתיב בה?" — אמר להם "לא תרצה". אמרו: "זו היא ירושה שהורישנו אבינו, שנאמר (בראשית כז מ) **"עַל חֶרֶבְךָ תַחִיָּה"**! נגלה על בני עמון ומואב, אמר להם: מקבלים אתם את התורה? אמרו לו: מה כתוב בה? — אמר להם **"לא תנאף"**. אמרו לו: כלנו מניאוף, דכתיב (בראשית יט לו) **"וַתַּהַרְיֵן שְׁתֵּי בָנוֹת לְוִשׁ מֵאֲבֵיהֶם"**, והיאך נקבלה? נגלה על בני ישמעאל, אמר להם: "מקבלין אתם את התורה?" אמרו לו: "מה כתוב בה?" — אמר להם "לא תגנוב". אמרו לו: "בזו הברכה נתברך אבינו", דכתיב: [...] (בראשית מ טו) **"כִּי גָנוּב גִּנְבַתִּי"**. וכשבא אצל ישראל [...] פתחו כלם פיהם ואמרו: (שמות כד ז) **"כֹּל אֲשֶׁר דִּבֶּר ה' נַעֲשֶׂה וְנִשְׁמָע"**! וגם: ספרי דברים שמ"ג, ו. וגם: ילקוט שמעוני תתקנ"א, יד.

³ רות א', יא.

והרב וולבך כותב: בזמן שמיעת עשרת הדיברות בשבועות יכול כל אחד להרגיש את המיוחד שיש רק בו, שאין בשום אדם אחר. הוא מקבל את עצמו וזוכה בעצמו, הרגשה ששום חוכמה אחרת בעולם אינה נותנת.

במתן תורה, וגם כששומעים עשרת הדיברות בבית הכנסת, מהשמיים מניחים לנו על הראש כתר.⁶ כלומר, כותרת. כשאת מתהלכת בעולם ותוהה "מה הכותרת שלי? במה אני יכולה להיות לא פחות ממנטורית של העולם? האם יש משהו ללמוד ממני? האם מישהו ירצה לקבל אותי?"; בזמן עשרת הדיברות את מקבלת תשובה לכל השאלות הללו. ואני כבר מכינה אותך, זו התשובה: "מלכה. את מלכה. לא פחות".

ואני רוצה להודות על כל האמצעים האלה שעזרו לי בזמן הזה שהייתי ללא שיעורים. האמצעים ששמרו לי על הכותרת "מורה" ושמרו לנשים רבות כל כך על הכותרת "תלמידה". היה לי למי לתת והיה מי שקיבל. מתלמידותיי אני לומדת בכל יום, יותר מכולם.⁷

תמשיכו לִפְשֹׁטְד! בשורות טובות וחג שמח!

בצוות העריכה: הדסה סאסי

במיוחד בשבוע שבו מקבלים את התורה הצטרפי לקהילת הלומדות הגדולה בעולם, לאלפי נשים שמקבלות תורת-חיים בלי הפסקה.

בפרשה ואשה, אנחנו מקבלות למייל את השיעור המלא לקריאה של הרבנית ימימה מזרחי.

כך נראה השיעור:

בשיעור אנחנו מדברות על הכל! אנחנו מקבלות כלים נשיים לשלל אתגרי החיים. אנחנו מחכימות, צוחקות ודומעות.

והכל מסודר וערוך לקריאה, כולל מאור הפנים של הרבנית.

אפשר לשתף את ההורים, את בן הזוג, את הילדים בכל הטוב והיפה הזה, ולזכות בלימוד משפחתי משותף.

איך מצטרפים? בקלות. כאן << לחצו

וגם בטלפון 077-8066747 או 054-345-3788
ימים א-ה בין 09:00-15:00

**חג שמח!
צוות פרשה ואשה**

⁶ תלמוד בבלי, שבת פח, ע"א: "דרש רבי סימאי: 'בשעה שהקדימו ישראל 'נעשה' ל'נשמע', באו ששים ריבוא של מלאכי השרת, לכל אחד אחד אחד דמישראל קשרו לו שני כתרים, אחד כנגד "נעשה" ואחד כנגד "נשמע"."
⁷ בפרפראזה על תלמוד בבלי, מכות י, ע"א: "ומתלמידי יותר מכולן". וגם: תענית ז, ע"א. ד.